

Kegyelem néktek és békesség Istentől a mi Atyánktól, és az Ő Egyszülött Fiától az Úr Jézus Krisztustól. Ámen!

Kezdőének: 423. dicséret

1 *Akik bíznak az Úr Istenben, El nem vesznek életükben: Megtartatnak kegyelemben.*

5. *Akik pedig hitetlenségben élnek és nagy kevélységben: Mind elvesznek azok ebben,*

6 *De a hívek nagy békességben, Lésznek örök dicsőségben: Hitük által idvességben.*

Előima: Mennyei Atyánk! Köszönjük neked ma is, mint minden napon a Te megtartó és éltető kegyelmedet. Még ha testben távol is kell most maradnunk Te lélekben lehetővé teszed a közös együttlétünket és rád figyelésünket. Hálával és alázattal szívünkben fordulunk most is hozzád, hogy tedd áldottá és készséggé szívünket Igédre. Kérünk bocsásd meg tévelygéseinket, vezess és bátoríts minket a hitben életünk minden területén. Nem a magunk érdeméért, hanem a Te Szent Fiadért Jézus Krisztusért, kérünk hallgass meg minket. Ámen!

TEXTUS: *„Összehívták tehát a főpapok és a farizeusok a nagytanácsot, és így szóltak: „Mit tegyünk? Ez az ember ugyanis sok jelt tesz.” Jn 11, 47*

Szeretett testvérek!

Hinni vagy nem hinni? – ez itt a kérdés. S bár úgy tűnhet, hogy ez egy egyszerű eldöntendő kérdés, mégsem volt erre olyan egyszerű válaszolni a farizeusoknak Jézus idejében, és napjainkban nekünk is meggyűlhet a bajunk a válaszadással. Az előttünk álló ige nagyon jól összefoglalja a főpapok és a farizeusok tanácstalanságát, és küzdelmét az egész „Jézus üggyel”. Őket is ott kétezer évvel ezelőtt Jézus közelében átjárta a kétség, félelem, düh, és az aggodás. Élték megszokott kis életeiket, vezették a népet, gyakorolták a hatalmukat bármiféle kritika, vagy kérdés nélkül.

Majd egyszer csak jön egy ember, aki szinte semmivel nem ért egyet velük, és minden alkalmat megragad irántuk való kritikájának kifejtésére. A főpapok és farizeusok hirtelen lépéshátrányba kerültek, így alkalmazni kényszerültek azt a jól ismert mondást, miszerint a legjobb védekezés a támadás. Féltették hatalmukat, így egyre inkább igyekeztek érvényesíteni azt. Bár nem voltak biztosak a dolgukban, sem abban, hogy helyesen cselekszenek, meghozták a maguk döntését.

Látták és tapasztalták mindazokat a jeleket és csodákat, amiket Jézus tett, látták hogyan változnak meg az emberi életek. Ebben az igeversben is elhangzik, hogy „Ez az ember ugyanis sok jelt tesz”. Tudnak az összes csodás dologról, de ők úgy döntenek, hogy nem hisznek benne. Megtapasztalták az Isten erő kiáradását, ám ők inkább makacsul ragaszkodnak saját gögjükhez, büszkeségükhöz és hatalmukhoz. Nem hajlandóak még Isten előtt sem meghajolni. Úgy gondolják, hogy a jövő, a nép sorsa most egyedül az ő kezükben van. A döntés lehetősége ott volt az ő kezükben is. Dönthettek volna másként is.

A döntés lehetősége a számunkra is fenn áll. Bár most egy próbákkal teli időszakot élünk, Isten mennyei erejének kiáradása ma is megragadható valóság. Ma is rengeteg csodát és jelet tapasztalhatunk. Talán nem pont úgy, mint ahogyan az mi elképzeljük, talán a lehető leg hétköznapibb módon. De mindezek a dolgok mire sarkallnak minket? Mindez a mögöttünk álló időszak mire tanított meg bennünket? Tudjuk-e mi magunk is azokat a szavakat kimondani, mit amiket Ady Endre az egyik versében olyan szemléletesen írt le: „Hiszek hitetlenül Istenben, Mert hinni akarok, Mert sohse volt úgy rászorulva, Sem élő, sem halott...”

Talán most azt az időszakot éljük, amikor nap, mint nap, újra és újra ki kell mondanunk ezeket a szavakat. Tudatosítanunk, hangoztatnunk kell. S bár most nem zenghet ez a hitvallás közösségben, mégis csodálatos az, ahogyan ezek a szavak a világ különböző részein elhangozva

összekötik a hívó embereket. Bár vannak a hitnek próbái, vannak olyan időszakok, amikor mi magunk is legalább olyan tanácstalanok vagyunk, mint a főpapok és a farizeusok voltak. De nekünk mindig itt lesz a vezérlőfény, Jézus Krisztus. Reá nézve lesz mindig erőnk felállni bármilyen mélységből. Rá nézve lesz örök életünk, s már itt a földön hitünk, reményünk és szeretetünk. Így legyen! Ámen!

Záróima: Mindenható Atya! Hálásak vagyunk ma is útmutató üzenetedért és atyai szeretetedért, amit nap mint nap felénk irányítasz. Kérünk, hogy az általad adott hitet őrizhessük, védhessük és ápolhassuk a Te szent Igéd és útmutatásod által. A hit próbáiban adj ennek a teremtett világnak erőt és kitartást. Engedd, hogy hadd tegyük le terheinket most eléd, hiszen te adsz megkönnyebbülést és megpihenést életünk fáradalmaiban. Alázatos szívvel kérünk az Úr Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen!

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Záróének: 338. dicséret

1 *Lelki próbáimban, Jézus, légy velem, El ne tántorodjék tőled életem. Félelem ha bánt, vagy nyereség kísért, Tőled elszakadnom ne hagyj semmiért.*

3 *Tisztogass bár bajjal olykor engemet: Kegyelmeddel szenteld szenvedésemet; Bár e test erőitlen: te oltárodon Keserű pohárral, hittel áldozom.*

Áldás: Ti pedig, szeretteim, épüljétek szentséges hitetekben, imádkozzatok a Szentlélek által, tartsátok meg magatokat Isten szeretetében, várva a mi Urunk Jézus Krisztus irgalmát az örök életre. **Ámen.**